

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף ע"ג ע"א

ליטרא קציעות של תרומה שדרסה על פי עיגול או חבית או כוורת של חולין, ואינו יודע באיזה דרסה, האם בטלה?

כשיש מאה פומין	כשאינ מאה פומין	
בטלה	לר' אליעזר: בטלה ¹ לר' יהושע: לא בטלה	לר' מאיר
לר' אליעזר: בטלה לר' יהושע: לא בטלה ²	לא בטלה	לר' יהודה

לר"ל אליבא דר"מ "כל" שדרכולהמנות שנתערב, האם בטל בשיעורים דלעיל? [תד"ה ר"מ].

בדאורייתא	בחד דרבנן	בתרי דרבנן	
אינו בטל	אינו בטל	בטל	לתי א' בתוס' ³
אינו בטל	בטל	בטל	לתי ב' וג' בתוס' ⁴

מתי אמרינן לר' יהודה דמין במינו אפי' במשהו אינו בטל, ומתי לא? [תד"ה רבי יהודה].

בדבר יבש	בדבר לח	
לא אמרינן	אמרינן	לר"ת קודם שחזר בו ⁵
אמרינן	אמרינן	לר"ת אחר החזרה ⁶

¹ ומחדש ר"א שאף שלכאורה אין הפירות שתחת הפוס בכלל הספק כדי להצטרף להיות אחד ממאה, מ"מ רואים את העליונות כאילו הם נפרדות מהתחתונות ומעורבות בהן, ומצטרפים התחתונות לשיעור אחד ומאה לכולם.

² ס"ל לר' יהושע אליבא דר' יהודה שכל שדרכו להמנות לא בטל, ולכך אפי' אם היו כאן שלוש מאות פומין אין מעלין את האיסור, וזה התנא שאמר עליו רב פפא: "האי תנא דליטרא קציעות" וכו'.

³ הוקשה לתוס', דבסוגין מבואר בדברי ר"מ שבין לר"א ובין לר' יהושע אם יש ק' פומין לכו"ע בטלה התרומה, וא"כ היכי אמר ר"ל לעיל בדעת ר"מ "כל" שדרכו להמנות אינו בטל, הרי ליטרא קציעות הוי כל שדרכו. ותירצו, שדוקא בדאורייתא או בחד דרבנן אמרינן כל שדרכו להמנות אינו בטל, [וא"כ אף שבטלה קדושת הארץ וכלאי הכרם דרבנן - אינם בטלים], אולם בתרי דרבנן [כגון תרומת תאנים שהיא דרבנן, ובזמן הזה שבטלה הקדושה], בזה מודה ר"מ שבטלה.

⁴ בתי' הבי' ביארו תוס', שבדבר דרבנן מצריך ר"מ שיהיה "את שדרכו להמנות" [וחבילין תלתן הם גם את שדרכו], והכי קאמר, שהיה ר"מ אומר כל שדרכו להמנות בדאורייתא מקדש וא"כ בדברנן ב"את" מקדש - אולם ב"כל" לא. ובתי' הגי' תירצו שדוקא דבר שיש בו ג"כ איסורי הנאה אז הוא חמור ואינו בטל גם בדברנן ב"כל", אבל דבר שאינו איסורי הנאה - הוא בטל.

⁵ הוקשה לתוס' היכי אמרינן הכא לר' יהודה שבטל באי ומאה, הרי מין במינו לר"י אפי' במשהו אינו בטל. ובתחילה תי' ר"ת (ואף שחזר בו - תי' תוס' את הקושיות עליו), דדוקא בדבר לח אמר ר' יהודה מין במינו במשהו, אבל ביבש מודה שבטל.

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף ע"ג ע"ב

מה הן הג' מחלוקות במין במינו האם בטל, שבאירו התוס' ביישוב הקושיא מפסחים על רבינו תם? [תד"ה רבי].

בטל לח ויין נסך	בדבר לח	בדבר יבש	
אינו בטל	אינו בטל	בטל	לרבי יהודה
בטל	בטל	בטל	לרבנן
אינו בטל	בטל	בטל	לר' יוחנן והתניא כוותיה

האם לקחת דבר מן הקביעות הוא איסור דאורייתא או דרבנן? [תד"ה אלא].

כשניכר האיסור בתערות	כשלא ניכר האיסור בתערות	
איסור דאורייתא	איסור דאורייתא ⁷	לרש"י בסוגרים
איסור דאורייתא ⁹	איסור דרבנן ⁸	לרבו של רש"י ולתוס'

האם בעלי חיים באופנים דלהלן נדחים הם או לא?

כשדחו לאחר שחיטה ¹⁰	כשנדחו מחיים	
נדחים	אין נדחים	לרבנן ביומא (לרב)
נדחים	נדחים	לר' יהודה ביומא (לר' יוחנן)
אין נדחים	אין נדחים	לר' אליעזר וחנון המצרים

⁶ וס"ל דאין חילוק בין לח ליבש - ובכל ענין אינו בטל לר' יהודה במין במינו. אמנם בתרומה שנפלה לחולין מתוקנים מודה ר' יהודה שבטלה, דכיון שאין החולין המתוקנים [שהם המבטלים] יכולים לחזור להיות תרומה [שהיא דבר המתבטל], אמרינן שעולה באחד ומאה.

⁷ וכן משמע לכאורה מפשטות הסוגיא, דאמר רבא גזרה שמא יקח מן הקבוע, משמע שאם יקח מן הקבוע הוא איסור דאורייתא.

⁸ וס"ל דמדאורייתא כיון שיש כאן רוב בטל האיסור, וקבוע מדאורייתא הוא דוקא אם האיסור ניכר בתערות שאז אינו בטל, אבל אם כבר בטל האיסור מדאורייתא (כשאינו ניכר) אינו אסור אלא מדרבנן. ובסוגין דאמר רבא גזירה וכו', לא חשוב גזירה לגזירה, אלא כולה חדא גזירה היא (חק נתן).

⁹ דילפינן לה מזורק אבן לגו, ומיירי שהנכרי ניכר היה (ואף אם לא היה ניכר לזורק היה ניכר לאחרים), ולכך בזה הוי קבוע מדאורייתא (והארכיכו האחרונים הרבה בזה).

¹⁰ וכגון אברים כשרים שתנערב בהם אבר של בעלת מוס, שעייז נדחו לאחר שחיטה, והנדון אם קרב אחד מהם שאפשר לומר שהוקרב הפסול, האם בכו"א הם נדחים.